

บทที่ 7

เปรียบเทียบหน้าที่ประโยคกรรมในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

เนื้อหาโดยสังเขป

- 7.0 คำนำ
- 7.1 การจำแนกประโยคกรรมตามลักษณะหน้าที่
- 7.2 ข้อดีข้อเสียของการจำแนกประโยคกรรมตามหมวดหน้าที่ของชูชุกิ
- 7.3 เปรียบเทียบหน้าที่ประโยคกรรมภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- 7.4 สรุปความเห็นจากตารางเปรียบเทียบ
- 7.5 บทสรุป
- 7.6 แบบฝึกหัดทบทวน

จุดประสงค์

หลังจากการเรียนบทที่ 7 แล้วนักศึกษาสามารถ

1. ยกตัวอย่างข้อ เสนอของนักภาษาศาสตร์เกี่ยวกับลักษณะโครงสร้างสากลของประโยคกรรม
2. สรุปความเห็นของเรโกะ ชูชุกิ ในเรื่องลักษณะโครงสร้างสากลของประโยคกรรมได้
3. บอกข้อ เสียในเรื่องการจำแนกประโยคกรรมตามลักษณะโครงสร้างได้อย่างน้อย 2 ข้อ
4. อธิบายข้อ เสนอของชูชุกิเกี่ยวกับการพิจารณาหน้าที่ของประโยคกรรมได้
5. บอกได้ว่าชูชุกิแบ่งหน้าที่เชิงความหมายออกเป็นหมวดใหญ่ๆอะไรบ้าง
6. ยกตัวอย่างประโยคกรรมภาษาไทยที่จัดลงหมวดหน้าที่ตามแบบของชูชุกิได้
7. ยกตัวอย่างประโยคกรรมภาษาอังกฤษที่จัดลงหมวดหน้าที่ตามแบบของชูชุกิได้

8. บอกข้อดีของการจำแนกประโยคกรรมตามหมวดหน้าที่ของชู้ชู้ก็ได้
9. บอกข้อเสียของการจำแนกประโยคกรรมตามหมวดหน้าที่ของชู้ชู้ก็ได้
10. บอกข้อ เสนอเกี่ยวกับหน้าที่ประโยคกรรมตามความเห็นของบาร์เบอร์และสไตน์ได้
11. ยกตัวอย่างประโยคกรรมในภาษาไทยและภาษาอังกฤษซึ่งประธานทำหน้าที่รับผลกระทบได้
12. ยกตัวอย่างประโยคกรรมตัวการปรากฏทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ทำหน้าที่เปลี่ยนจุดเน้นความได้
13. อธิบายหน้าที่เสียงเอ่ยถึงตัวการและสาธิตประโยคกรรมภาษาอังกฤษตามหน้าที่ที่ ๕
14. บอกข้อแตกต่างและคล้ายคลึงเกี่ยวกับรูปและหน้าที่ระหว่างประโยคกรรมภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้
15. คาคณะ เน้นปัญหาที่อาจเกิดขึ้นเมื่อนักศึกษาไทยเรียนรู้หน้าที่ประโยคกรรมของภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้

7.0 คำนำ

ในบทที่แล้ว ๆ มา เราได้ศึกษาหน้าที่ประโยคกรรมในภาษาอังกฤษ ลักษณะประโยคกรรมในภาษาไทย และหน้าที่ของประโยคกรรมในภาษาไทย เราสังเกตว่าประโยคกรรมในภาษาอังกฤษมีน้อยรูปกว่าของภาษาไทย กล่าวคือแบ่งใหญ่ ๆ ได้เป็นประเภทมีตัวการ และไม่มีตัวการ แม้มีน้อยรูปแต่ที่ว่าแต่ละรูปทำหน้าที่หลายอย่าง ส่วนประโยคกรรมในภาษาไทยมีหลากหลาย โครงสร้างมากกว่า ขึ้นอยู่กับนิยามของนักไวยากรณ์ไทยแต่ละท่าน ประโยคกรรมในภาษาไทยแต่ละรูปจะทำหน้าที่เฉพาะอย่าง ในบทนี้เราจะศึกษาการจำแนกประโยคกรรมตามลักษณะสากล และเปรียบเทียบหน้าที่ของประโยคกรรมในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

7.1 การจำแนกประโยคกรรมตามลักษณะหน้าที่

ประโยคกรรมควรมีลักษณะสากลเป็นอย่างไร ประโยคชนิดใดจึงจะจัดเป็นประโยคกรรม มีนักภาษาศาสตร์หลายคนพยายามให้คำตอบ บ้างก็กำหนดลักษณะสากลของประโยคกรรมไว้ เป็นต้นว่า เอ็ดเวิร์ด คีนัน (Keenan 1975) เฟิร์ลมันท์เตอร์และโพสตัล (Perlmutter and Postal 1974) ต่อมาในปี ค.ศ. 1981 เรโอะ ชูซุกิ (Tsuzuki 1981) ได้ศึกษานิยามของประโยคกรรมตามตัวแบบที่มีผู้เสนอไว้ เช่นของชอมสกี (Chomsky 1965) เฟิร์ลมันท์เตอร์และโพสตัล (1977) นอกจากนี้ ชูซุกิยังได้ศึกษาโครงสร้างประโยคกรรมที่ต่าง ๆ กันไปในหลายภาษารวมทั้งประโยคกรรมในภาษาอังกฤษและภาษาไทย และในที่สุดได้สรุปว่า

อาจกล่าวได้ว่าลักษณะโครงสร้างสากลของประโยคกรรมไม่มี ซึ่งตรงกันข้ามกับความเห็นของชอมสกี ชอมสกีเสนอไว้ว่ามีการจัดเรียงรูปประโยคใหม่ในประโยคกรรม แต่ที่ว่าเขาเข้าใจจริงในภาษาหลายภาษา เช่น ภาษาบาสก์ ก็ไม่มีกระบวนการนี้เกิดขึ้น อีกหลาย ๆ ภาษา เช่น ลาติน รัสเซีย ญี่ปุ่น และภาษาอื่น ๆ อีก การจัดเรียงลำดับคำ

เสียใหม่มิใช่เป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งยวดในการสร้าง
 ประโยคกรรม ภาษาเหล่านี้ค่อนข้างจะยอมให้มีการเรียง
 คำได้อย่างอิสระด้วยซ้ำไป นอกจากนี้ ตามที่นักไวยากรณ์
 สัมพันธ์ได้เสนอไว้ว่า จะต้องมีการลดรูปหน่วยประธาน
 หรือเลื่อนกรรมขึ้นมาเป็นประธานแทนนั้น ความคิดนี้ก็ไม่ใช่
 เป็นจริงเสมอไป เพราะไม่พบลักษณะดังกล่าวในภาษา
 ute และภาษารัสเซีย หรือแม้แต่ในประโยคกรรมบ่งบอก
 นัยแย้งกันของภาษาญี่ปุ่น

(Tsuzuki, 1981 : 67)

เราอาจตั้งสรุปความเห็นของชูชูกิออกเป็นข้อสังเกตได้สองสามข้อ ข้อแรก
 แต่ละภาษาจะมีโครงสร้างรูปประโยคกรรมและลักษณะการสร้างรูปประโยคนี้ตามแบบของ
 คนเอง ข้อสอง แต่ละภาษาจะมีนิยามประโยคกรรมของตนเอง ข้อสาม จำนวนรูปประโยค
 กรรมในแต่ละภาษาอาจต่างกันไป ซึ่งข้อนี้เราจะเห็นได้ชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบจำนวน
 รูปประโยคกรรมในภาษาไทย (บทที่ 6) กับรูปประโยคกรรมในภาษาอังกฤษ (บทที่ 4) อย่างไรก็ดี
 ไรก็ตาม กรณีประโยคกรรมในภาษาไทยนั้น แต่ละรูปจะทำหน้าที่เฉพาะอย่างซึ่งทำให้มีลักษณะ
 เฉพาะตัวเกิดขึ้น ฉะนั้นเราจึงเห็นด้วยกับชูชูกิผู้ซึ่งให้ข้อเสนอแนะว่า

เนื่องจากลักษณะโครงสร้างสากลของประโยคกรรม
 นั้นเรายังค้นหาไม่พบ เราจึงควรหันมาพิจารณาหน้าที่
 ของประโยคกรรมเพื่อว่าจะพบลักษณะสากลบ้าง

(Tsuzuki, 1981 : 67)

ชูชูกิตั้งสมมุติฐานว่าประโยคกรรมทำหน้าที่เชิงความหมาย 3 ข้อใหญ่ ๆ ด้วย
 กันคือ 1) เลี่ยงการเอ่ยพาดพิงถึงตัวการ 2) เปลี่ยนจุดเน้นความ 3) เป็นสัญญาณบ่ง
 บอกอารมณ์

ในบรรดาห้าที่ทั้ง 3 ประการนี้ ประโยคกรรมถูกกระทำและประโยคกรรม
ได้รับของไทย พอจะจัดหมวดหมู่เข้าในประเภทที่สาม คือทำหน้าที่บ่งบอกอารมณ์ ตามความ
 เห็นของชูชุกี ประโยคกรรมในภาษาอังกฤษนั้นใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกอย่างหนึ่งได้แก่
 ความสุภาพอ่อนโยน ชูชุกีได้ยกตัวอย่างประโยคต่อไปประกอบความเห็นของเธอดังนี้

(113) Can this film be developed by Tuesday?

(114) Can you develop this film for me? (p. 69)

ชูชุกียืนยันว่าประโยค (113) ฟังดูสุภาพมากกว่าประโยค (114) ทั้งนี้เป็นเพราะว่านัย
 ความหมายในประโยคกรรมไม่มีการมอบหมายความรับผิดชอบส่วนบุคคลให้แก่ผู้ฟัง เหมือน
 ดังเช่นนัยความหมายในประโยคกรรม (114)

นักภาษาศาสตร์อีกท่านหนึ่งคือ Lyovin (in Tsuzuki 1981) ได้แสดง
 ความเห็นของคนในขณะสนทนาเป็นการส่วนตัวกับชูชุกีว่า มีบ่อยครั้งที่มีการใช้ประโยคกรรม
 ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงว่ามีสิ่งอันไม่น่าพึงพอใจบังเกิดขึ้น ประโยคกรรมเปิดโอกาสให้ผู้พูดมี
 ทางเลือกคือลดรูปตัวการเสีย จะได้ไม่ต้องระบุว่าเป็นความผิดของผู้ใด

เท่าที่ชูชุกีอภิปรายมา เราจะสังเกตเห็นได้ว่าในกรณีประโยคกรรมภาษาอังกฤษ
 นั้น เป็นการยากที่จะจัดลงหมวดหมู่หน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในสองหน้าที่ ทั้งนี้ เพราะหน้าที่
 ประการแรกคือเสียงเอ่ยพาดพิงถึงตัวการ กับหน้าที่ประเภทที่สาม บ่งบอกอารมณ์นั้นมองไม่
 เห็นความแตกต่างกันได้ชัดเจน ถ้าเป็นการแสดงทัศนคติหรือเจตนาของผู้พูด นักภาษาศาสตร์
 ส่วนใหญ่มักจะจัดไว้เป็นหน้าที่ประการแรก เพราะการที่ผู้พูดหลีกเลี่ยงถึงตัวการนั้น
 ผู้พูดอาจมีเหตุผลต่าง ๆ กันไปได้มากมาย ส่วนเหตุปัจจัยอื่นๆ เป็นต้นว่า ความใส่ใจในผู้อื่น
 (empathy) การหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ และการแสดงมารยาทอันสมควรทำ เช่น ความ
 สุภาพอ่อนโยน ซึ่งเราได้กล่าวไว้แล้วในบทที่ 4 ล้วนเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับสภาวะจิตของ
 ผู้พูดทั้งสิ้น

7.2 ข้อดีข้อเสียของการจำแนกประโยคกรรมตามหมวดหน้าที่ของชู้ชุกิ

เมื่อพิจารณาการจัดประโยคกรรมตามหมวดหน้าที่เป็นหลักของชู้ชุกิ เราจะพบว่าหน้าที่หมวดที่สามคือบ่งบอกอารมณ์นั้น เหมาะจะนำมาใช้ได้กับบรรดาภาษาที่มีประโยคกรรม เช่น ภาษาไทย ญี่ปุ่น จีนกลาง (cf. Tsuzuki, 1981) ประโยคกรรมในภาษาเหล่านี้มีรูปเฉพาะและทำหน้าที่แสดงอารมณ์ เช่น บอกนัยขัดแย้งกัน เป็นศัตรูกัน สำหรับประโยคกรรมในภาษาอังกฤษ การทำหน้าที่หมวดนี้มองไม่เห็นแจ่มชัด และบางครั้งก็จะซ้ำซ้อนกับหน้าที่หมวดแรก ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นเราจะจัดประโยคกรรมในภาษาไทย (นับความหมายเชิงลบและเชิงบวก) ไว้ในหมวดหน้าที่แสดงอารมณ์ ส่วนประโยคกรรมในภาษาอังกฤษ ประเภทตัวการไม่ปรากฏนั้น ซึ่งผู้พูดอ้างเหตุผลในการใช้ล้วนเป็นเหตุผลเชิงจิตวิทยาทั้งสิ้นนั้น เราอาจจัดไว้ในหมวดหน้าที่หมวดแรกคือ เลี่ยงการเอ่ยพาดพิงถึงตัวการ

ชู้ชุกิไม่ได้อภิปรายถึงหน้าที่เน้นความของประโยคกรรมในภาษาอังกฤษ ทั้ง ๆ ที่เป็นหน้าที่สำคัญยิ่งของประโยคกรรม ดังที่เราได้วิเคราะห์มาแล้วในบทที่ 5 ชู้ชุกิมิได้จัดหน้าที่เน้นความของประโยคกรรมเป็นหมวดใหญ่ต่างหาก เพียงแต่กล่าวว่าประโยคกรรมในภาษาทั้งหลายทำหน้าที่สากลประการหนึ่งคือ เปลี่ยนจุดเน้นความ ซึ่งเป็นคนละความหมายกับหน้าที่เน้นความ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการที่ชู้ชุกิแบ่งประโยคกรรมตามลักษณะหน้าที่ออกเป็น 3 หมวดใหญ่นั้นยังเป็นการแบ่งที่แคบไป ไม่ครอบคลุมหน้าที่สำคัญ ๆ ของประโยคกรรมได้ครบถ้วนพอเพียง หน้าที่อีกหมวดหนึ่งซึ่งชู้ชุกิมองข้ามไป ไม่ได้นำมากล่าวถึงเลยได้แก่หน้าที่บ่งบอกว่า "ประธานเป็นผู้รับการกระทำจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือจากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง" (Barber, 1975 : 21-22) สไตน์ (Stein 1979) ได้อธิบายเกี่ยวกับหน้าที่นี้ของประโยคกรรมว่า "ประธานในประโยคกรรมจะถูกมองว่าเป็นผู้รับผลที่เกิดจากการกระทำของผู้อื่น" (p. 14) ในภาษาอังกฤษหน้าที่ดังกล่าวมานี้จัดเป็นมโนคติ (concept) ขั้นต้นเกี่ยวกับประโยคกรรมที่เจ้าของภาษาหยั่งรู้ เรียนได้เอง แต่สำหรับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาก็เรียนรู้ได้เช่นกัน โดยการกำหนดรู้ สำเนียงรู้ตัวว่าได้เรียนรู้และได้ความรู้ขึ้นมา

ประโยคกรรมในภาษาไทยที่พอจะอนุโลมจัดเข้าหน้าที่หมวดนี้ได้แก่ ประโยคกรรมตัวการไม่ปรากฏ เพราะมีนัยความหมายเป็นกลาง ไม่แสดงอารมณ์อย่างเช่นประโยคกรรมถูกหรือได้รับ บ่งบอกเพียงว่าประธานในประโยคเป็นผู้รับผลการกระทำที่เกิดขึ้น ส่วนประโยคกรรมตัวการปรากฏในภาษาไทย อาจจัดเข้าหมวดหน้าที่แสดงการเปลี่ยนจุดเน้นความได้ต่อไปนี้จะเปรียบเทียบหน้าที่ระหว่างประโยคกรรมในภาษาอังกฤษกับภาษาไทย โดยยึดหลักการแบ่งหน้าที่ประโยคกรรมของซูซูกิ และเพิ่มเติมบางหมวดที่ขาดไป พร้อมทั้งตัวอย่างประโยคประโยคกรรมในภาษาไทยต่อไปนี้เป็นส่วนใหญ่เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ จะตรงกับรูปโครงสร้างประโยคกรรมในภาษาอังกฤษ

7.3 เปรียบเทียบลักษณะหน้าที่ประโยคกรรมภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4

ลักษณะหน้าที่ของประโยคกรรมในภาษาอังกฤษและภาษาไทย

หน้าที่	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
1. เพื่อเปลี่ยนจุดเน้นความ	<p>ประโยคกรรมตัวการปรากฏ</p> <p>EX.</p> <p>These houses were built by my grandfather.</p> <p>ประโยคกรรมตัวการไม่ปรากฏ</p> <p>EX.</p> <p>Windpower was discovered many centuries ago.</p>	<p>ประโยคกรรมตัวการปรากฏ</p> <p>ตัวอย่าง:</p> <p>หนังสือเล่มนี้สันติ เขียน</p> <p>"This book was written by Santi."</p>

หน้าที่	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
2. บ่งบอกอารมณ์	ไม่มี	<p>ประโยคกรรมถูก มีนัยความหมายเชิงลบ</p> <p>ตัวอย่าง:</p> <p>แดงถูกแม่ตี</p> <p>"Dang was beaten by his mother."</p>
	ไม่มี	<p>ประโยคกรรม<u>ได้รับ</u> มีนัยความหมายเชิงบวก</p> <p>ตัวอย่าง:</p> <p>หนังเรื่องนี้<u>ได้รับ</u>ยกย่องมาก</p> <p>"This film was highly praised."</p>
3. บ่งบอกว่าประธานเป็นผู้รับผลการกระทำ	<p>ประโยคกรรมตัวการไม่ปรากฏ</p> <p>Ex.</p> <p>He was shot with an arrow.</p> <p>• The house was burned down .</p>	<p>ประโยคกรรมตัวการไม่ปรากฏ</p> <p>ตัวอย่าง:</p> <p>สะพานนี้สร้างเมื่อปี ค.ศ. 1956</p> <p>"This bridge was built in 1956."</p>

หน้าที่	ภาษาอังกฤษ	ภาษาไทย
4. เลี่ยงการเอ่ย พาดพิงถึงตัวการ	<p>ประโยคกรรมตัวการไม่ปรากฏ ก.</p> <p>: ไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นตัวการ : ตัวการไม่มีความสำคัญ : ผู้ใดเป็นตัวการรู้ได้จาก บริบทแล้ว</p>	<p>ในภาษาไทยตรงกับประโยคกรรม ประเภทไม่ระบุประธานแน่นอนลงไป</p> <p>: ไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นตัวการ : ตัวการไม่มีความสำคัญ : ผู้ใดเป็นตัวการรู้ได้จาก บริบทแล้ว</p>
	<p>Ex.</p> <p>A pedestrian was hit at five o'clock this mornirig.</p>	<p>Ex.</p> <p>เชื่อว่าคนส่วนมากมาในเมืองก็ เพราะคิดว่า<u>เขา</u>จะแจกเงิน (ลาวคำหอม 2522)</p> <p>"I know that most of the crowd have come because they think money is going to be handed out." (Srinawk, 1973)</p>
	<p>ข.</p> <p>: แสดงทัศนคติจิตวิสัย : เลี่ยงความรับผิดชอบ : แสดงมารยาทอันสมควรทำ เช่น ความสุภาพอ่อนโยน</p>	ไม่มี
	<p>Ex.</p> <p>"The book should be read before the conference starts."</p>	

7.4 สรุปความเห็นจากตารางเปรียบเทียบ

จากตารางที่ 4 เราได้เปรียบเทียบประโยคกรรมระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษทั้งในด้านรูปแบบและลักษณะหน้าที่ ซึ่งนำมาสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ประโยคกรรมในภาษาอังกฤษมีรูปจำกัดกว่าของภาษาไทย แต่ทำหน้าที่กว้างขวางกว่า ภาษาไทยมีประโยคกรรมหลายรูปแบบ แต่ละรูปก็ทำหน้าที่เฉพาะอย่าง เป็นต้นว่า ประโยคกรรมถูก บ่งบอกนัยความหมายเชิงลบ ประโยคกรรมได้รับใช้ในสถานการณ์ที่น่าพึงพอใจ
 2. เมื่อต้องการเปลี่ยนจุดเน้นความ ภาษาอังกฤษใช้ทั้ง 2 รูปคือ ประโยคกรรมมีตัวการและไม่มีตัวการ สำหรับภาษาไทยใช้รูปประโยคกรรมตัวการปรากฏ ซึ่งเน้นย้ำผู้รับการกระทำในตำแหน่งต้นประโยคอย่างชัดเจน
 3. ประโยคกรรมตัวการไม่ปรากฏในภาษาอังกฤษทำหน้าที่เอนกอนันต์ หน้าที่บางอย่างก็ตรงกับประโยคกรตุของไทย ประเภทไม่ระบุประธานแน่นอน (indefinite subject sentences) อย่างไรก็ตาม ภาษาไทยไม่มีรูปประโยคกรรมที่ทำหน้าที่บ่งบอกสภาวะเชิงจิตวิทยาของผู้พูดดังเช่นในภาษาอังกฤษ (4 ข.) ยกตัวอย่างเช่น หน้าที่แสดงทัศนคติเชิงจิตวิสัย เลี่ยงความรับผิดชอบ แสดงมารยาทอันสมควรทำ เป็นต้น
 4. ทั้งไทยและอังกฤษมีประโยคกรรมซึ่งทำหน้าที่บ่งบอกว่าประธานเป็นผู้รับผลการกระทำที่เกิดขึ้น จะกระทำโดยบุคคลหรือวัสดุสิ่งของก็ได้ ต่างกันตรงรูปแบบ รูปโครงสร้าง ประโยคกรรมในภาษาอังกฤษประกอบด้วยรูปกริยา be ved กล่าวคือมีกริยาช่วย verb to be ตามด้วยกริยาแท้ต้นเป็นกริยาช่องที่สาม (past participle) ส่วนโครงสร้างประโยคกรรมตัวการไม่ปรากฏในภาษาไทยมีรูปลักษณะเป็นอย่างไรนั้น อาศัยดูที่การเรียงคำในประโยคเป็นหลัก
- รูปลักษณะประโยคกรรมภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ต่างกันก็คือ ลักษณะหน้าที่ทั้งส่วนที่ต่างกันและคล้ายกันก็คือ ย่อมเป็นเครื่องชี้แสดงที่ดีให้เห็นขอบเขตปัญหาที่นักเรียนไทยจะประสบเมื่อเรียนแต่งเรียงความภาษาอังกฤษ หรือเมื่อแปลอังกฤษเป็นไทย อนึ่ง ในจุดที่ทั้งสองภาษามีการทำหน้าที่ของประโยคกรรมไม่แยกจากกันเด็ดขาด เราย่อมคาดเดาได้ว่าจะเกิดการแทรกซ้อน

ของภาษาในจุดนั้น ๆ ยกตัวอย่างเช่น เนื่องจากประโยคกรรมในภาษาไทยทำหน้าที่เฉพาะอย่าง เช่น บอกนัยความหมายเชิงลบหรือเชิงบวกโดดเด่นเห็นชัด ฉะนั้นอาจมีอิทธิพลข่มนัยความหมาย เป็นกลางที่มีอยู่ในประโยคกรรมภาษาอังกฤษได้

นอกจากนี้ ในกรณีที่ประโยคกรรมในทั้งสองภาษาทำหน้าที่คล้ายคลึงกัน เช่น เพื่อเปลี่ยนจุดเน้นความ เพื่อแสดงผลกระทบที่ประธานได้รับ แต่รูปโครงสร้างประโยคไม่ตรงกัน เราคาดได้ว่าสภาวะการแทรกซ้อนของภาษาอาจเกิดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ ตั้งแต่การถ่ายทอดหน้าที่ ประโยคกรรมในภาษาไทยไปสู่ประโยคกรรมในภาษาอังกฤษ การใช้รูปประโยคกรรมในภาษาอังกฤษอย่างไม่เหมาะสม การเข้าใจผิดในคติเกี่ยวกับประโยคกรรมในภาษาอังกฤษไขว้เขวสับสน กับของภาษาไทยเป็นต้น ในบทความต่อไป เราจะได้ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาที่คาดว่าจะเกิดขึ้นดังกล่าว มาข้างต้นนี้ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นในชั้นการนำไปใช้ทั้งสิ้น

7.5 บทสรุป

นักภาษาศาสตร์หลายท่าน เสนอนิยามซึ่งบอกลักษณะร่วมของประโยคกรรมที่พบในหลาย ๆ ภาษา แต่ก็ยังไม่มีคำจำกัดความใดที่ครอบคลุมลักษณะสากลของประโยคกรรม ในปี ค.ศ. 1981 เรโกะ ชูซุกิ นักภาษาชาวญี่ปุ่นได้สรุปว่า โครงสร้างสากลของประโยคกรรมคงไม่สมควรพิจารณาหน้าที่ของประโยคกรรมในฐานะลักษณะสากล ซึ่งอาจจัดหมวดหมู่ประโยคกรรมของภาษาทั้งหลายได้ ชูซุกิแบ่งหน้าที่สากลของประโยคกรรมเป็น 3 หมวดใหญ่ ๆ คือ 1) เพื่อเลี้ยงเอ่ยพาดพิงถึงตัวการ 2) เพื่อเปลี่ยนจุดเน้นความ และ 3) เพื่อบ่งบอกอารมณ์ หน้าที่อีกประการหนึ่งซึ่งชูซุกิมิได้กล่าวถึง แต่มีความสำคัญได้แก่หน้าที่เน้นหรือย้ำความ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกับหน้าที่เปลี่ยนจุดเน้นความที่ชูซุกิเสนอไว้ นอกจากนี้ชูซุกิมองข้ามหน้าที่พื้นฐานของประโยคกรรมอีกหน้าที่หนึ่ง คือ หน้าที่บ่งบอกว่าประธานเป็นผู้รับผลกระทบ จากการกระทำของบุคคลหรือวัตถุสิ่งของอื่น ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีรูปประโยคกรรมที่ทำหน้าที่นี้ ในภาษาไทยได้แก่ประโยคกรรมตัวการไม่ปรากฏ ซึ่งมีนัยความหมายเป็นกลาง ยกตัวอย่างเช่น สพานนี้สร้างเมื่อปี ค.ศ. 1956 ประโยคกรรมถูกและได้รับของไทยอาจจัดเข้าหน้าที่หมวดที่สามของชูซุกิได้คือบ่งบอกอารมณ์

เพราะสื่อัยความหมายเชิงลบและเชิงบวก

เมื่อเปรียบเทียบลักษณะหน้าที่ประโยคกรรมในภาษาอังกฤษและภาษาไทยตามเกณฑ์สากลของชูชุกีและหมวดที่เพิ่มเติมขึ้นแล้วนั้น อาจได้ข้อสรุปที่น่าสนใจหลายข้อ เช่น รูปประโยคกรรมภาษาอังกฤษมีน้อยรูปกว่าของภาษาไทย แต่ทำหน้าที่ที่กว้างขวางมากกว่าของไทย ประโยคกรรมภาษาไทยทำหน้าที่เฉพาะอย่างและมีจำนวนรูปมากกว่าภาษาอังกฤษ สำหรับหน้าที่เปลี่ยนจุดเน้นความนั้น ภาษาไทยใช้รูปประโยคกรรมตัวการปรากฏ ซึ่งเน้นผู้รับการกระทำในตำแหน่งต้นประโยค ส่วนประโยคกรรมในภาษาอังกฤษทั้งรูปตัวการปรากฏและไม่ปรากฏสามารถทำหน้าที่เปลี่ยนจุดเน้นความ ข้อที่น่าสังเกตอีกข้อหนึ่งคือ ในภาษาอังกฤษ ประโยคกรรมไว้รูปตัวการทำหน้าที่หลายอย่าง บางอย่างก็ตรงกับรูปประโยคกรรมในภาษาไทยประเภทไม่ระบุประธานแน่นอนลงไป หน้าที่บางอย่างก็บ่งบอกสภาวะเชิงจิตวิทยาของผู้พูด ซึ่งภาษาไทยไม่มีรูปประโยคกรรมที่ทำหน้าที่ทำนองนี้

อนึ่ง หน้าที่บ่งบอกว่าประธานเป็นผู้รับผลการกระทำนั้น สื่อัยความหมายเป็นกลาง พบในประโยคกรรมของทั้ง 2 ภาษาแต่ต่างกันตรงรูปแบบ ภาษาไทยอาศัยการเรียงคำภายในประโยคเป็นหลัก ทั้งส่วนที่คล้ายคลึงกันและต่างกันของทั้ง 2 ภาษาไม่ว่ารูปลักษณะหรือหน้าที่ประโยคกรรมนั้น เป็นที่คาดได้ว่าจะ เป็นจุดที่ก่อให้เกิดปัญหาแก่นักเรียนไทยในภาคปฏิบัติคือในชั้นนำไปใช้ เช่นการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ การแปลอังกฤษเป็นไทย เป็นต้น

7.6 แบบฝึกหัดทบทวน

จงตอบคำถามต่อไปนี้

1. นักภาษาศาสตร์ได้เสนอลักษณะโครงสร้างสากลของประโยคกรรมไว้ อย่างไรบ้าง และข้อเสนอนี้มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด
2. จงตั้งข้อสังเกต 2-3 ข้อจากสรุปความเห็นของชูชุกีที่มีในข้อ 1
3. ชูชุกี เสนอให้พิจารณาประโยคกรรมอย่างไร ท่านเห็นด้วยกับสมมุติฐานของชูชุกีหรือไม่ เพราะเหตุใด

4. จงยกตัวอย่างประโยคกรรมภาษาอังกฤษและภาษาไทยซึ่งทำหน้าที่ตาม
เกณฑ์สากลที่ซูซูกิเสนอไว้
5. จงบอกข้อดีของการจำแนกประโยคกรรมตามแบบของซูซูกิ พร้อมยก
ตัวอย่างประโยคประกอบด้วย
6. ข้อเสียของการจำแนกประโยคกรรมตามแบบของซูซูกิมืออะไรบ้าง จง
แจกแจงพร้อมตัวอย่าง
7. ท่านเห็นด้วยหรือไม่กับหน้าที่ประโยคกรรมที่บอกว่า "ประธานเป็นผู้
รับผลกระทบ" ซึ่งบาร์เบอร์และสไตน์เป็นผู้เสนอไว้ จงให้เหตุผลประกอบ
ความเห็นของท่าน
8. จงเปรียบเทียบส่วนที่แตกต่างและคล้ายคลึงกันของประโยคกรรมในภาษา
ไทยและภาษาอังกฤษซึ่งทำหน้าที่
 - 8.1 เปลี่ยนจุดเน้นความ
 - 8.2 เลี่ยงการเอ่ยพาดพิงถึงตัวการ
9. จงเปรียบเทียบประโยคกรรมภาษาไทย ภาษาอังกฤษจากตารางเปรียบเทียบ
เทียบในหัวข้อต่อไปนี้
 - 9.1 จำนวนรูปประโยค
 - 9.2 ขอบข่ายของหน้าที่
 - 9.3 จุดที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน